

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД - ИСПЕРИХ

На деветнадесети декември през 2018 година,
в публично заседание, в състав:

Председател: Димитринка КУПРИНДЖИЙСКА

Секретар: Анна Василева,

Прокурор: Пенчо Минков

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 531 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Охранително производството с правно основание чл.542 и сл. от ГПК във вр. с чл. 130, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/.

Постъпила е молба от С.Р.И., ЕГН: *****, съдебен адрес ***, офис 11, чрез адв.Е.С.,***, като моли съда да постанови решение, с което да бъде прието за установено, че е завършил основно образование, редовна форма на обучение, през учебната 199/92г. в ОУ „Н.Й.В“ с.В, общ.И, както и да се разпореди да бъде съставен дубликат на Свидетелство за завършено основно образование.

Молителят твърди, че бил завършил основно образование, редовна форма на обучение през учебната 1991/1992г. в ОУ „Н.Й.В“ с.В с общ успех Среден 3.33, за което получил Свидетелство за завършено основно образование със серия ДО с бланков № 0024899 и рег.№ 17/14.11.2008г. В последствие бил загубил това свидетелство и това наложило да му бъде издаден Дубликат на свидетелство за основно образование с рег.№ 93/07.07.1992г. С този дубликат бил кандидатствал пред Областен отдел „Автомобилна администрация“ гр.Р и положил успешно изпитите за придобиване на правоспособност за управление на МПС, категория „В“. Въпреки това със Заповед № РД-01-581/18.06.2018г. зам.изп.директор на ИД „Автомобилна администрация“ бил анулирал резултатите му поради това, че представения дубликат за завършено основно образование бил „неистински документ или документ с невярно съдържание“.

В последствие молителят бил разбрал, че издаденият му дубликат за завършено основно образование се считал за „неистински документ или документ с невярно съдържание“ тъй като в училището бил възникнал пожар, който бил унищожил част от архива и това било причина за липсващата информация. В класа били общо 16 ученика, като за 11 от тях били запазени данните, а за 5, сред които бил и самият той,нямало запазена информация. С изложеното обосновава и правния си интерес от водена на настоящото производство.

В съдебно заседание молителят се представлява от адв.Е.С. ***, която поддържа молбата и излага подробни съображения.

В срока за писмен отговор на молбата по реда на чл.540 във вр. с чл.131 от ГПК, заинтересованите страни Регионално управление на образованието – Р, ОУ “Н.Й.В“ – с.В обл.Р и Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ представят такива.

Регионално управление на образованието – Р заявяват, че във връзка с разследване по ДП №430/2017г. на РУ МВР – И били извършили проверка на документацията на ОУ “Н.Й.В“ – с.В обл.Р. При тази проверка било установено, че съгласно Регистрационна книга за издадени дубликати на документи за завършена степен на образование и за придобита професионална квалификация за периода от месец юли 2006г. до месец декември 2010г. са били издадени общо 39 дубликата на свидетелство за основно образование, които били регистрирани в посочената книга и били получени срещу подпис на заявителя. При насрещна проверка в други книги /в училищата в с.В и с.Р/ се установило, че 35 от посочените 39 ученици фигурирали в някоя от книгите, а за четири

от лицата, в т.ч. и С.Р.И., са установени несъответствия. Констатирано било, че рег.№ на оригиналния документ – 93/07.07.1992г. всъщност е бил вписан през 1990г. и срещу него било записано името на Д Ч Ч. Номерацията за 1992г. започвала от №125 и завършвала с №145, като там също не било открито името на С.Р.И.. В Регистрационна книга за издадени дубликати на документи за завършена степен на образование и за придобита професионална квалификация на училището в с.Райнино за 1992г. рег.номера са от 45 до 51 и там също не фигурирало името на С.Р.И..

В съдебно заседание несе явява представител.

ОУ “Н.Й.В“ – с.В, обл.Р възразяват срещу иска и обстоятелствата, на които се основавала исковата молба. Заявява, че твърденията на С.Р.И., че е завършил основно образование в ОУ “Н.Й.В“ – с.В, обл.Р не отговаряло на истината. Посочва несъответствия в исковата молба – нямало как ищецът да е завършил основно образование през 1992г., а да се издаде свидетелство за завършено основно образование с дата 14.11.2008г.; нямало как да се кандидатства пред ОО АА гр.Р с Дубликат за свидетелство за основно образование рег.№ 93 от 07.07.1992г., защото представения по делото дубликат бил с рег.№ 17/14.11.2008г. Освен това липсвало заявление на лицето С.Р.И. за издаване на дубликат във входящата книга. Главната книга за съответния период била изгоряла при пожар преди много години. Регистрационната книга давала информация, че през учебната 1991/1992г. са завършили общо 16 ученика от рег.№ 125 до № 142, като сред тях липсвало името на С.Р.И.. Под №93 било записано името на Д Ч Ч, който бил завършил през учебната 1989/1990г. В заключение посочват по първичните документи нямало информация С.Р.И. да е завършил основно образование при тях през учебната 1991/1992г. Допълват, че за лицата Ю.Д.Г. и О.М.Е., за които ищецът твърди, че бил завършил с тях в един клас, има налична информация - първият фигурирал в регистрационната книга под № 137, а вторият – под № 151.

В съдебно заседание за ОУ „Н.Й.В“ – с.В се явява директора Н.В., който поддържа писмения отговор и моли молбата да бъде отхвърлена.

Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ оспорват иска като считат същия за неоснователен, необоснован и недоказан. На първо място отбелязват, че Агенцията не била посочена като ответник в исковата молба и следователно не следвало да бъде призовавана като такъв. На следващо място считат, че посочената в молбата Заповед № РД-01-581/18.06.2018г. била законосъобразно издадена, тъй като съгласно получената информация от директора на ОУ “Н.Й.В – с.В, обл.Р и началника на РУ –гр.И С.Р.И. не бил завършил основно образование през 1991/1992г. При това положение за изпълнителния директор на Агенцията било възникнало нормативно заложеното в чл. 56 т. 1 и т. 3 от Наредба № 38 от 16.04.2004г. за условията и реда за провеждане на изпитите на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС задължение да анулира успешно положените изпити за придобиване на правоспособност за управление на МПС на С.Р.И.. Претендира за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание не се явява представител. Депозират писмени бележки.

Заинтересованата страна РП - И, в срока за писмен отговор по реда на чл.131 от ГПК, не представя такъв. В съдебно заседание се явява прокурор Пенчо Минков, който счита молбата за неоснователна.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Категорично по делото се установи, че С.И. е бил ученик в осми клас в ОУ „Н.Й.В“ – с.В през учебната 1991/1992г. В подкрепа на този факт са събраните гласни доказателства – показанията на свидетелите Ю. Д Г., О.М.Е., А.В.С. и ЮИЕ. И четиримата свидетели твърдят, че са завършили основното си образование в училището в с.В през 1991/1992г., като в осми клас с тях е учил и молителя С.И., който бил с една година по-голям от тях, но бил с тях, тъй като повтарял клас. Всеки един от свидетелите заявява, че е завършил успешно учебната година и е получил свидетелство за завършено основно образование. Първите трима свидетели не помнят дали С.И. е завършил успешно учебната година, респективно дали е получил свидетелство за

завършено основно образование. Единствено св.Ю Еа твърди, че всички от класа били завършили и никой не бил останал да повтаря, включително и С.И..

През месец ноември 2008г. С.И. подал заявление в ОУ „Н.Й.В – с.В за издаване на дубликат на свидетелство за завършено основно образование, като на 14.11.2008г. училището, ръководено тогава от св.Р.И. – директор, издало Свидетелство за завършено основно образование със серия ДО с бланков № 0024899 и рег.№ 17/14.11.2008г., дубликат на свидетелство за основно образование рег. № 93 от 07.07.1992г. Дубликатът е вписан в Регистрационна книга за издадени дубликати на свидетелства за завършено основно образование. Този документ С.И. в последствие на 29.12.2008г. представил, заедно с други необходими документи, пред Началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР – Р, за да му бъде издадено СУМПС. Междувременно молителят преминал курс на обучение за водач на МПС в периода 10.11.2008г. – 07.12.2008г. Въз основа на подаденото заявление вх. №2-330/29.12.2008г. и така приложените документи на С.И. му било издадено СУМПС №244701824/05.01.2009г. на МВР – Р със срок на валидност 10 години. Тези обстоятелства се установяват от материалите по ДП №416/2017г. по описа на РУ МВР – И (л.10-18).

В последствие, със заповед № РД – 01 – 581/18.06.2018г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ са анулирани резултатите на С.И. от проведените теоретичен и практически изпити за придобиване на провOSPособност за управление на МПС от категория „В“, съгласно протоколи с номера № 666/01.12.2008г. и №657/23.12.2008г. на Областен отдел „Контролна дейност ДАИ“ – Р, поради постъпила информация за използване на неистински документ или документ с невярно съдържание – свидетелство за завършено основно образование от С.И..

Били образувани две досъдебни производства по описа на РУ МВР – И – ДП № 416/2017г. за деяние по чл. 316 във вр. с чл. 308 ал. 2 НК и ДП № 430/2017г. за деяние по чл. 311 НК. И двете наказателни производства са прекратени от наблюдаващия прокурор на основание чл. 24 ал. 1 т. 1 НПК – поради това, че деянията не съставляват престъпления. В хода на ДП №416/2017г. е била назначена съдебно-графическа експертиза, от заключението на която се установява, че подписа, положен в графа „Директор“ в процесния дубликат на свидетелство за основно образование, е положен именно от св.Р.И. – директор на ОУ „Н.Й.В“ – с.В през 2008г. Фактът, че това свидетелство е било подписано от св.Р.И. се потвърждава и от самата нея в хода на съдебното дирене по настоящото производство.

От представената от ОУ „Н.Й.В“ – с.В в оригинал „Книга за свидетелства за завършили осми клас и похвали и грамоти след 1985г.“ е видно, че под рег.№ 93 е записано лице с имена Д Ч Ч, като свидетелството е било издадено на 15.06.1990г. От рег. № 130 до рег. № 142 са вписани имената на ученици, завършили осми клас през 1992г. и на които са издадени свидетелства за завършено основно образование. Между тях са и разпитаните четирима свидетели - Ю. Д Г., О.М.Е., А.В.С. и Ю И Е, включително и някои от съучениците, които те споменават в показанията си. Името на С.Р.И. обаче липсва, както при издадените свидетелства за 1992г., така и за 1990г., 1991г. и 1993г. Съгласно изложеното в писмения отговор на ОУ „Н.Й.В“ – с.В и в служебно изисканата информация на основание чл. 190 ал.1 ГПК от училището и от РУО гр.Р, дневниците за периода 1991/1992г. липсват в архива на училището, главната книга за съответния период липсва, тъй като вероятно е изгоряла при пожар преди много години, а в РУО – Р и в Министерството на образованието и науката не е подавана информация за лица, завършили основно образование, в т.ч. и за лицето С.Р.И..

Според показанията на свидетелките Р. И. и Ф.Н. – секретар „Административно – техническа служба в ОУ „Н.Й.В“ – с.В през 2008г., реда за издаване на дубликат на свидетелство за основно образование към 14.11.2008г. бил следния: заинтересованото лице подава заявление, след което се извършва проверка в главната книга дали съответното лице е завършило основно образование в училището и в регистъра за издадени свидетелства за основно образование и въз основа на тези документи се издава

дубликат, като оценките, които се вписват в него се вземат именно от главната книга или от дневника за съответната година на съответния клас. Техническата подготовка на дубликата се извършвала от св.Ф.Н., след което св.Р.И., в качеството ѝ на директор на училището проверявала дали нанесените данни отговарят на записаното в главната книга и подписвала дубликата.

В хода на производството молителят е направил съдебни и деловодни разноски в общ размер на 580лв. – 30лв. за държавна такса, 50лв. за депозит на свидетели и 500лв. за адвокатско възнаграждение. *Съгласно разпоредбата на чл. 541 ГПК разноските по охранителните производства, каквото се явява и настоящото дело, са за сметка на молителя.*

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Предявената молба се явява допустима, а разгледана по същество - неоснователна и недоказана. От събраните по делото доказателства не се установи по категоричен начин, че молителят е завършил основно образование, редовна форма на обучение, през учебната 1991/1992г. в ОУ „Н.Й.В.“ – с.В, обл.Р. Събраните гласни доказателства свидетелстват, че С.И. действително е бил ученик в 8-ми клас в училището в с.В през учебната 1991/1992г., заедно със свидетелите Ю. Д Г., О.М.Е., А.В.С. и Ю.И.Е. Молителят обаче не успя да докаже, че той успешно е завършил 8-ми клас и съответно му е било издадено свидетелство за завършено основно образование. Съгласно действащия към 1991/1992г. Закон за народната просвета (ДВ бр. 86 от 18.10.1991 г., отм. ДВ, бр. 79 от 13.10.2015 г.)- чл. 25 ал. 1 и Правилника за прилагането му(ДВ, бр. 31 от 14.04.1992 г.)- чл. 87 ал. 1, учениците завършват основно образование, ако са приключили успешно обучението си в VIII клас и са положили определените в учебния план изпити за основно образование, като всяка образователна степен с изключение на началната завършва с изпити и се удостоверява с документ. Аналогична е разпоредбата на чл. 130 ал. 1 в сега действащия Закон за предучилищното и училищно образование - учениците, завършили успешно VII клас, придобиват основно образование, което се удостоверява със свидетелство за основно образование. Т.е. необходимо и задължително условие за завършване на основно образование е успешното завършване на осми клас и полагане на съответните изпити. Само тогава се издава и съответния документ, удостоверяващ завършената образователна степен.

В настоящия казус единственото, което молителят успя да докаже е, че е бил ученик в училището в с.В, но не и че е завършил успешно осми клас. Свидетелите Ю. Д Г., О.М.Е. и А.В.С. помнят само, че С.И. е учил с тях, но не помнят дали е успял да завърши. Единствено св.Юмер Ибрям Емурла заявява, че на бала им всички били завършили, но допълва, че мисли, че е така, защото на бала всички били радостни. Не помнел кога и как са им раздавали свидетелствата. Другият аргумент, който свидетеля изтъква в подкрепа на твърдението си, че С.И. бил завършил е обстоятелството, че бащата на С. щял да го пребие, ако бил останал още веднъж. Съдът не кредитира показанията на св. Ю.Ибрям в тази им част, тъй като същите са изолирани и не се подкрепят от останалите доказателства по делото и най-вече от писмените такива. Освен това свидетелят основава твърденията си не на конкретни факти и обстоятелства, на негови изводи и предположения.

По делото липсват и писмени доказателства въз основа, на които може да се направи заключение, че С.И. е завършил успешно осми клас през учебната 1991/1992г. Действително установи се от писменото становище на ОУ „Н.Й.В.“ – с.В, че в училището липсват главната книга и дневниците на паралелките за процесния период, като се предполага, че те са унищожени при пожар, възникнал след 1992г. За пожар в училището и унищожени от него документи споменават в показанията си и свидетелите Р.И., Ф.Н. и Ю.Г., като уточняват, че това е станало преди 2003г. Кога точно е бил този пожар и дали действително при него са унищожени точно главната книга за подлежащите на обучение ученици и паралелковите дневници през процесния период, са обстоятелства, за които несе събраха категорични доказателства.

Единственият официален документ, който се е запазил в училището, удостоверяващ издадените свидетелства за завършено основно образование през 1991/1992г., е „Книга за свидетелства на завършили осми клас след 1985г.“ (регистър за издадените свидетелства за основно образование). В тази книга липсват данни на лицето С.Р.И. да му е издавано свидетелство за завършено основно образование. Същевременно за всички останали съученици на молителя, които той посочва в молбата си и които са разпитани като свидетели, както и за допълнително посочените от тези свидетели, са налице данни в тази книга, че са им били издадени свидетелства за основно образование през 1992г. Посочената книга е официален документ и видно е както от становището на ОУ „Н.Й.В“ – с.В, така и от показанията на свидетелките Р.И. и Ф.Н., че единствено в нея през процесния период са вписвани издаваните свидетелства за основно образование. Именно въз основа и на тази книга може да се провери дали дадено лице действително е завършило основно образование в училището в с.В.

При това положение възниква логичния въпрос въз основа на какви данни през 2008г. св.Р.И. е издала в качеството си на директор на ОУ „Н.Й.В“ – с.В процесния дубликат на свидетелство за основно образование на С.И.. Самата свидетелка посочва, че пожара в училището е бил преди тя да стане директор, т.е. преди 2003г. Ако главната книга и дневниците са изгорели в този пожар, то към 2008г. е било обективно невъзможно да се направи справка в тях относно оценките на С.И. и дали той действително е завършил успешно осми клас. Свидетелките Р.И. и Ф.Н., твърдят, че трябва са извлекли информация за оценките на молителя от главната книга или дневниците, но и двете не могат да посочат точно от къде, катоотговарят уклончиво на така зададените въпроси. Св.Р.И. твърди, че не си спомня как точно е бил издаден процесния дубликат на свидетелство за основно образование, но по принцип заявява, че първо проверявала в регистъра за издадени свидетелства за основно образование и ако там фигурира даденото лице, тогава проверявала и в главната книга. Св.Ф.Н. от своя страна потвърждава този ред на търсене, като допълва, че „...Изглежда сме намерили от някъде и тя (директорката)като ми нареди, аз записах и сложих печат... Регистърът за завършили основно образование изглежда съм го намерила, за да го запиша...“.

Налице е очевидно противоречие в показанията на двете свидетелки относно начина на издаване на процесния дубликат. Ако действително първо са проверявали в регистъра за издадени свидетелства за завършено основно образование, то тогава би следвало да са установили, че на лицето С.Р.И. не е било издавано такова свидетелство или поне не е записано в регистъра. Но и двете свидетелки заявяват, което се потвърждава и от становището на училището в с.В, че друг регистър за издадените свидетелства за основно образование през процесния период не е имало. При това положение, макар свидетелките Р.И. и Ф.Н. да твърдят, че били намерили „отнякъде“ данни, че лицето С.И. е бил завършил успешно осми клас в училището в с.В през 1992г. и му било издадено свидетелство за завършено основно образование, показанията им в тази им част съдът не кредитира поради две съображения: на първо място - те не се потвърждават от събраните писмени доказателства и на второ място – нормално е от житейска гледна точка, а и закона го позволява (чл. 166 ал. 2 ГПК), свидетелите да откажат да дадат отговор на определени въпроси, с отговорите на които биха си причинили непосредствена вреда, опозоряване или наказателно преследване.

В заключение следва да се отбележи, че е налице явно разминаване между регистрационния номер и датата на свидетелството за основно образование, посочени в дубликата и тези, които са посочени в регистъра. В този регистър освен, че въобще липсва името на молителя, липсва и свидетелство за основно образование с посочените регистрационен номер и дата. Под рег.№ 93 е издадено свидетелство за основно образование на дата 15.06.1990г., а не както е посочено в дубликата – 07.07.1992г. Издадените свидетелства за основно образование през 1992г. „съгласно цитирания регистър, започват от рег. № 125 от 29.02.1992г. и завършват с рег.№ 142 от 09.09.1992г.

На дата 07.07.1992г. няма издавано свидетелство за основно образование в училището в с.В.

Колкото до възражението на молителя, че липсвали данни лицето Д Ч Ч, посочен под рег. №93/15.06.1990г., да е учил в училището в с.В, съдът счита същото за неотнормимо към предмета на доказване, тъй като издаденото свидетелство за основно образование на това лице е станало в по-ранен период от претендирания, а и освен това в същия този регистър на стр.36 е отбелязано, че през 1986/87г. Д Ч Ч е бил ученик в пети клас в училището в с.В. Налице е и доста съществено различие в средния успех – според регистъра Д Ч е завършил с Отличен 5.71, а в дубликата е посочено, че С.И. е завършил с успех Среден 3.33...

Относно възраженията на молителя, че след като двете досъдебни производства били приключили с акт за прекратяване на наказателното производство, не може да се докаже безспорно, че процесния дубликат е документ с невярно съдържание, следва да се отбележи следното: Предмет на доказване в настоящото производство не е верността на издадения дубликат, а обстоятелството дали действително С.И. е завършил основно образование в училището в с.В през учебната 1991/1992г. Съдът по никакъв начин не е обвързан с актовете на прокуратурата за прекратяване на наказателно производство и в тази връзка няма пречка в настоящото производство да се събират доказателства, включително и относно обстоятелствата доколко удостовереното в процесния дубликат е вярно.

В заключение съдът счита за необходимо да отбележи и следното: Издаването на документ за завършено образование е строго регламентирана съгласно закона дейност, възложена от Държавата на съответните учебни заведения. От този документ съответното лице черпи редица права, най-важните от които са възможността да се упражнява определена професия или дейност. Ето защо когато такъв документ по един или друг начин не е бил съставен или е загубен, унищожен, повреден, законът дава възможност на съответното заинтересовано лице да установи този факт, от който черпи права. Това установяване обаче не може да почива само на уклончиви, неясни и противоречиви свидетелски показания. Молителят твърди, че училищното настоятелство не било изпълнило задълженията си да води и съхранява училищната документация през годините и в тази връзка не следвало той да носи отговорност за това и да търпи отрицателни последици. Действително училището е било длъжно да положи необходимите грижи, за да запази необходимата документация, но обстоятелството, че не е сторило това и част от документацията е унищожена, не доказва по никакъв начин, че действително молителя е завършил основно образование. Още повече, че въпреки унищожаването на главната книга и дневниците, наличен е регистър за издадените свидетелства за основно образование през процесния период, от който категорично се установява, че на молителя не е бил издаван такъв документ.

От изложеното за съда се налага извода, че твърденията на молителя, че е завършил основно образование, редовна форма на обучение, през учебната 1991/1992г. в ОУ „Н.Й.В“ – с.В, обл.Р, останали недоказани, поради което молбата му да се приемат за установени по отношение на всички горните обстоятелства и да се разпорежи да му бъде издаден дубликат на Свидетелство за завършено основно образование, следва да бъде отхвърлена.

При горния изход на делото молителят на основание чл. 78 ал. 3 ГПК дължи на заинтересованите страни заплащане на сторените разноски. Такива е поискала само Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ гр.С – за юрисконсултско възнаграждение. Същото се определя от съда по правилата на чл. 78 ал. 8 ГПК, във вр. с чл. 37 ЗПП и чл. 7 ал. 1 т. 5 ГПК. Като прецени фактическата и правна сложност на казуса и вида и количеството на извършената дейност от юрисконсулта на заинтересованата страна, съдът счита, че възнаграждение в размер на 150.00лв. е съответно на процесуалното представителство.

Предвид гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на С.Р.И., ЕГН: *****, да се постанови решение, с което да бъде прието за установено, че е завършил основно образование, редовна форма на обучение, през учебната 1991/1992г. в ОУ „Н.Й.В“ - с.В общ.И, както и да се разпреди да бъде съставен дубликат на Свидетелство за завършено основно образование.

Решението подлежи на обжалване в едноседмичен срок от съобщаването му на страните пред ОС – Р.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: